

จงทำงานอย่างฉลาด
SE-ED
และเอาชนะอย่างสง่างาม
inspiration starts here
ด้วย มียองศา

สารบัญ

คำนิยม ♦ 4

บทนำ ♦ 6

Step 1 กำหนดเป้าหมายสุดท้ายแห่งการบรรลุความสำเร็จในการทำงาน

ลักษณะสำคัญของบริษัท

- 1 บริษัทเป็นที่ทำงานแลกกับเงิน ♦ 16
- 2 รักการเรียนรู้ ♦ 20
- 3 กังวลให้น้อย เลือกอย่างเจียบแหลม ♦ 24
- 4 จงเหลือรอดอยู่ในสนามแข่งขัน เหมือนกันใบไม้ร่วงที่เปียกชุ่ม ♦ 28
- 5 เป็นอิสระภายใต้ความสัมพันธ์กับผู้อื่น ♦ 32
- 6 ต้องพยายามवादเสีย จึงจะवादแมวได้ ♦ 38

Step 2 เข้าใจกฎเกณฑ์ของสนามต่อสู้

ความไม่แน่นอนและความเปลี่ยนแปลง

- 1 อดทนต่อความไม่แน่นอน ♦ 44
- 2 หาวิธีปลดปล่อยความรู้สึก ♦ 50
- 3 ทำตัวให้เหมือนคนบ้า ♦ 56
- 4 รอ...เดี๋ยวก็ถึงเวลา ♦ 62
- 5 สิ่งห้ามพูดในบริษัทเด็ดขาด ♦ 66
- 6 การย้ายที่ทำงานและการลาออกคือกลยุทธ์ ♦ 79

Step 3 ปัจจัยสำคัญในการแข่งขัน

จิตใจที่แข็งแกร่ง

- 1 อย่าสร้างนรกให้ตัวเอง ♦ 86
- 2 Keep Calm & Drink Wine ♦ 92
- 3 โต้โปรดให้ฉันมีจิตใจแข็งแกร่งด้วยเถิด ♦ 98
- 4 ‘พี่เลี้ยง’ สิ่งจำเป็น ไม่ใช่ทางเลือก ♦ 104
- 5 ความจริงใจ พลังที่ดึงดูดคน ♦ 111
- 6 งานก็คืองาน ความสัมพันธ์ก็คือความสัมพันธ์ ♦ 116
- 7 การขอร้องก็คือกลยุทธ์ ‘เทคนิคของเบนจามิน แฟรงคลิน’ ♦ 120

Step 4 เปิดเผยตัวเองอย่างมีกลยุทธ์

การรู้จักตัวเอง

- 1 อย่าท้อแท้ต่อข้อด้วย ♦ 126
- 2 ความรู้สึกด้อยคือพลัง ♦ 132
- 3 จงฝึกความสามารถในการแข่งขันที่เป็นไปไม่ได้ให้เป็นนิสัย ♦ 136
- 4 ฝึกฝน ‘ความคิดใหม่ๆ’ ♦ 142
- 5 เรื่องราวที่ทำให้เราเป็น ‘เรา’ ♦ 148
- 6 เสน่ห์คือความสามารถอย่างหนึ่ง ♦ 154
- 7 เทคนิคการสร้างภาพลักษณ์ที่ดี 1
การเขียนอีเมลที่น่าพึงพอใจ ♦ 160
- 8 เทคนิคการสร้างภาพลักษณ์ที่ดี 2
การนำเสนอที่เตรียมมาอย่างดี ♦ 166

Step 5 ทำให้เกิดการสนับสนุนจากรอบข้าง

ความสำเร็จที่เกิดขึ้นโดยผ่านผู้อื่น

- 1 ถ้าแข่งขัน คือล้มเหลว ♦ **174**
- 2 ดูแลเครือข่ายความสัมพันธ์ ♦ **178**
- 3 ‘ถ้าตั้งใจทำงาน บริษัทต้องรับรู้’
ความเข้าใจผิดอย่างไร้ติดยงสา ♦ **186**
- 4 เมื่อจะก้าวไปข้างหน้า ก็จงมุ่งหน้าตรงไป ♦ **191**
- 5 ภาระของหัวหน้า ต้องหันกลับมาองพฤติกรรมตนเอง ♦ **197**
- 6 ดูแลผู้บังคับบัญชา ♦ **201**
- 7 วาดแผนผังคอนเนคชันของเราในบริษัท ♦ **214**
- 8 ทำให้หัวหน้าเปล่งประกาย ♦ **219**

Step 6 ออกแบบชีวิตและงาน

การหลอมรวมของงานและชีวิต

- 1 งานและชีวิต คือการหลอมรวมไม่ใช่ความสมดุล ♦ **228**
- 2 จงตอบแทนคุณค่าของแม่ที่ออกไปทำงาน ♦ **232**
- 3 เลิกคอสเพลย์เป็นคนอ่อนแอ ♦ **240**
- 4 ความเป็นผู้หญิง คืออีกหนึ่งศักยภาพในการแข่งขัน ♦ **246**
- 5 การพักกิจการชั่วคราวก็คือกลยุทธ์ ♦ **252**

STEP 1

กำหนดเป้าหมายสุดท้าย
แห่งการบรรลุความสำเร็จ
ในการทำงาน

- ลักษณะสำคัญของบริษัท

SE-ED
inspiration starts here

SE-ED

inspiration starts here

โรงเรียนและบริษัทแตกต่างกันตั้งแต่จุดเริ่มต้น
โรงเรียนเป็นที่ที่เราจ่ายเงินแล้วเข้าไปเรียน
แต่บริษัทเป็นที่ที่เราได้รับเงิน
จุดสำคัญของบริษัทคืองาน
เป้าหมายคือความเจริญรุ่งเรืองขององค์กร
แต่เป้าหมายที่สำคัญยิ่งกว่าก็คือ การทำให้มีกำไรเพิ่ม
บริษัทจึงให้เงินเพื่อซื้อประสบการณ์และความสามารถของเรา

1

บริษัทเป็นที่ทำงานแลกกับเงิน

ว่ากันว่าผู้หญิงเป็นพวกที่มุ่งมั่นด้านความสัมพันธ์ ซึ่งเป็นคำพูดที่ถูกต้อง ผู้หญิงให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ ดังนั้น จึงใส่ใจคนที่ทำงานด้วยมากกว่าใส่ใจแต่งงาน และจะคอยใส่ใจสังเกตขั้นตอนการทำงานจนกว่าผลลัพธ์จะออกมา

SE-ED

inspiration starts here

ลักษณะพิเศษของผู้หญิงที่มุ่งไปที่ความสัมพันธ์ และให้ความสำคัญกับขั้นตอนจะเป็นประโยชน์ต่องาน โดยเฉพาะในปัจจุบันที่นิยมองค์กรแนวนอนมากกว่าองค์กรแนวตั้ง ลักษณะเด่นที่มุ่งไปที่ความสัมพันธ์ของผู้หญิงอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ถือว่าเป็นจุดแข็งในการเป็นผู้นำ

แต่ถ้ามุ่งเน้นด้านความสัมพันธ์มากเกินไป แล้วเอาเป้าหมายที่สำคัญของชีวิตการทำงาน มาไว้กับการคบหาสมาคมอย่างเดียวก็ไม่ควร แน่แน่นอนว่าเราสามารถคบเพื่อนที่ใจตรงกันได้มากมายในที่ทำงาน เมื่อได้ร่วมทุกข์ร่วมสุขกันเป็นเวลานาน ก็จะกลายเป็นมิตรภาพที่แน่นแฟ้นเสียยิ่งกว่าเพื่อน

แต่สิ่งนั้นถือเป็นโบนัส เป็นเพียงความโชคดีเล็กๆ น้อยๆ ที่ได้รับ บ่อยก็เท่านั้น ถ้าผู้หญิงให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์มากเกินไป หาก เมื่อไรเกิดรู้สึกอึดอัดในความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ก็จะรู้สึกเป็นบาดแผล และไม่สามารถทนมันได้

บริษัทซื้อความสามารถและประสบการณ์ของเรา

บริษัทไม่ใช่ชมรม ชมรมคือกลุ่มที่อยู่กันอย่างสนุกสนาน โดยคบหา คนที่มีความคิดหรืองานอดิเรกที่คล้ายคลึงกัน แต่บริษัทไม่ใช่ ไม่มีใคร ปฏิเสธได้เลยว่า บริษัทคือสถานที่ที่รับแลกเปลี่ยนความสามารถและ ประสบการณ์ของเรากับทรัพย์สินในปริมาณที่กำหนด ถึงจะใช้ค่าคุณศัพท์ ที่สวยงามเติมเข้าไป แต่สุดท้ายแล้วเราก็ต้องมอบความสามารถ แรงงานให้ กับบริษัท จึงจะได้รับเงินที่เหมาะสมกับงานนั้น

เป้าหมายของบริษัทคือความสำเร็จรุ่งเรืองขององค์กร ดำรงอยู่เพื่อ สร้างกำไรให้ได้มากที่สุด มีการสร้างระเบียบและวัฒนธรรมมากมายเพื่อ แลกเปลี่ยนความสามารถ แรงงาน กับทรัพย์สินอย่างมีประสิทธิภาพที่สุด ดังนั้น บริษัทจึงให้ความสำคัญกับการอยู่ร่วมกันของเหล่าพนักงาน ไม่ใช่ เพื่อมิตรภาพ แต่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของงานให้สูงขึ้น และในที่สุดเป้าหมาย ก็คือการขยายผลกำไรนั่นเอง การจัดเตรียมขั้นตอน เช่นการให้ความรู้เพื่อ สร้างประสบการณ์และความสามารถที่จำเป็นแก่พนักงาน และการทำงาน อย่างมีมาตรฐาน ทั้งสองเรื่องนี้มีความสัมพันธ์กัน

บริษัทคือสถานที่ทำงาน

หัวใจของบริษัทคืองาน โดยต้องดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดและให้ได้ผลลัพธ์ที่ต้องการ คำว่า “จะตั้งใจเรียนรู้” ของพนักงานใหม่ที่เพิ่งเรียนจบและเข้ามาทำงานนั้น ใช้ได้เฉพาะในตอนที่ยังเรียนรู้งานพื้นฐานในช่วงแรกเท่านั้น

โรงเรียนและบริษัทแตกต่างกันตั้งแต่จุดเริ่มต้น โรงเรียนเป็นที่ที่เราจ่ายเงินแล้วเข้าไปเรียน แต่บริษัทเป็นที่ที่เราได้รับเงินมา เนื่องจากกฎพื้นฐานที่สุดนี้แตกต่างกัน ดังนั้น ความตั้งใจของเราต่อบริษัทต้องแตกต่างจากตอนที่เรียนในสถานศึกษาอย่างสิ้นเชิง ต้องแตกต่างจากตอนที่ทำกิจกรรมชมรม ซึ่งมีจุดประสงค์เป็นงานอดิเรกหรือเพื่อสร้างมิตรภาพ

การทำงานโดยได้รับเงินนั้น หมายความว่าเราต้องมีความรับผิดชอบ ต่องานอย่างมืออาชีพ ถ้าไม่สามารถทำหน้าที่ที่ต้องทำได้อย่างเหมาะสมและ ใช้ความรู้สึกกับมนุษย์สัมพันธ์มากเกินไป ก็จะประสบความสำเร็จในชีวิตการทำงานได้ยาก แนนอนว่าถ้าได้ทำงานกับคนที่เข้ากันได้ดี ก็จะทำให้ประสิทธิภาพของงานเพิ่มสูงขึ้น แต่ถ้าไม่เป็นเช่นนั้นก็ทำอะไรไม่ได้ เนื่องจากเราเลือกคนที่มาร่วมทำงานไม่ได้นั่นเอง

จงเลิกหวังว่าจะได้เจอเพื่อนที่ถูกใจ ควรเอาความคาดหวังที่อยาก จะเจอคนดีในที่ทำงาน หรือความต้องการได้รับความรักเก็บไว้ที่บ้าน ถ้ายัง คิดได้ว่าไม่มีใครที่จะชอบเรา ไม่มีคนที่จะเป็นไปอย่างที่เราคิด จะทำให้ สบายใจขึ้น ต้องคิดเอาไว้ว่า “เรื่องแบบนี้เป็นเรื่องปกติในที่ทำงาน”

ไม่น่าเชื่อว่าเมื่อลดความคาดหวัง จดจ่อมุ่งมั่นกับงาน แล้วประสบความสำเร็จในการทำงาน ก็อาจจะได้เพื่อนที่ดีในที่ทำงานนั้น และยังสามารถคว้าโอกาสเจอคนดี ๆ ที่จะอยู่ด้วยกันไปตลอดชีวิตก็ได้ จงลิ้มรสชาติสัมผัสแบบที่เจอในโรงเรียนหรือชมรมให้หมด เมื่อก้าวเข้ามายังที่ทำงาน จำเป็นต้องลดความคาดหวัง และมองที่ทำงานว่า ‘บริษัทเป็นสถานที่ที่เปลี่งเปลี่ยนและเป็นที่ไม่ได้รับความเข้าใจจากใคร’

SE-ED
inspiration starts here

2

รักการเรียนรู้

กว่าจะได้งานทำเราก็เรียนรู้มากมายจนเอียน แต่สิ่งที่เราเรียนรู้ก่อนทำงานนั้นแทบไม่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานจริงเลย เมื่อเข้าทำงานเราจะต้องเรียนรู้ของจริงเพื่อทำงานนั้น ถึงแม้ว่าจะเรียนรู้ไปในขณะทำงานโดยอัตโนมัติก็ตาม แต่ถ้าต้องการก้าวหน้าอย่างรวดเร็วมากขึ้น จำเป็นที่จะต้องเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น

เตรียมตัวเป็น ‘ผู้คลั่งไคล้’

ถ้าเลือกอาชีพและก้าวเข้าสู่วงการธุรกิจแล้ว เราต้องกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับธุรกิจและบริษัทที่เราทำงานอยู่ให้ได้ เราจำเป็นต้องรู้ว่าทฤษฎีขับเคลื่อนอุตสาหกรรมนั้นคืออะไร เป็นอุตสาหกรรมที่มีประวัติความเป็นมาและพัฒนาอย่างไร กฎเกณฑ์ในการบริหารคืออะไร เราต้องอ่านหนังสือที่เกี่ยวข้อง ค้นหาในอินเทอร์เน็ต อาจรวมถึงต้องเรียนรู้ลึกจึ้งจากเรื่องราวในวงเหล่าของรุ่นพี่ทั้งหลาย

เราจำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับสินค้า แม้เป็นด้านที่เราไม่สนใจมาก่อน แต่ก็ต้องพยายามสนใจ ถ้าทำงานในบริษัทอิเล็กทรอนิกส์ ก็ต้องอธิบายด้านเทคนิคเกี่ยวกับแนวโน้มและทิศทางวิวัฒนาการของโทรศัพท์มือถือได้ ถ้าทำงานในบริษัทรถยนต์ก็ต้องมีมุมมองเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ให้พลังขับเคลื่อนทั้งหลาย รวมถึงความเป็นไปได้ของรถยนต์ไฟฟ้าได้อย่างชัดเจน แค่เห็นไฟหน้าของรถยนต์ ก็ต้องรู้ว่าเป็นรถยนต์ประเภทไหน ยี่ห้อใด และยังต้องรู้ว่ารถยนต์ยี่ห้อนั้นเป็นที่ยอมรับในตลาดอย่างไร มีคุณสมบัติพิเศษเชิงเทคนิคด้านใด

เราจำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับบริษัท ไม่ใช่หยุดอยู่แค่เขียนบันทึกไปไม่กี่ตัวในการอบรมของบริษัทที่เราเข้าทำงาน แต่ต้องพยายามค้นคว้าเพื่อรู้ให้มากขึ้นว่า ใครเป็นผู้ก่อตั้งบริษัทที่เราทำงานอยู่ เริ่มต้นมาด้วยวัตถุประสงค์ใด มีวิสัยทัศน์อย่างไร นอกจากจะเข้าไปทำงานและรับเงินเดือนแล้ว จำเป็นต้องเตรียมตัวที่จะเป็นผู้คลั่งไคล้บริษัท ถ้าอยู่แผนกบุคคลแล้วคิดแล้วว่า “แค่เข้าใจคนก็พอ” หรืออยู่แผนกธุรการแล้วคิดแล้วว่า “แค่ใส่ใจสภาพแวดล้อมในสำนักงานก็พอ” ถือได้ว่าเป็นความคิดที่ผิด เราจำเป็นต้องทำความเข้าใจขั้นพื้นฐานว่า บริษัทของเรากำลังทำการแข่งขันแบบใดในตลาด ความสามารถในการแข่งขันของสินค้าและบริการของบริษัทเราเป็นอย่างไร กลุ่มอุตสาหกรรมบริษัทเรากำลังเติบโตไปอย่างไร วิสัยทัศน์บริษัทของเราเป็นอย่างไร

ถ้าไม่รู้ลึกสนุกไปกับงานของบริษัทหรือวงการธุรกิจก็จะทำให้เราเบื่อหน่าย และเมื่อบุคคลรอบข้างรู้สึกได้ถึงความรู้และความไม่สนใจของเรา ก็อาจจะทำให้เราโดดเดี่ยวหรือมีช่องว่างกับคนอื่นได้

เพื่อจะรักสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เราจำเป็นที่จะต้องรู้จักสิ่งนั้นให้ดี และต้องค้นคว้าเพื่อทำความรู้จักมันให้มากขึ้น ถึงแม้จะพยายามแค่ไหน แต่ถ้าไม่รักและไม่อยากเรียนรู้ แสดงว่าเราเลือกเป้าหมายผิด ในกรณีนี้จำเป็นต้องคิดทบทวนเรื่องการย้ายงานอย่างจริงจัง ถ้าเราไม่ชอบและไม่เชื่อ เราก็จะไม่สามารถผลิตหรือขายสินค้าชิ้นได้ หากเราไม่ดื่มน้ำอัดลม จะไปทำงานในบริษัทน้ำอัดลมได้อย่างไร เช่นเดียวกับคนที่ไม่ชอบอ่านหนังสือ ก็จะไม่สามารถทำงานในสำนักพิมพ์ได้เช่นกัน

คำว่า “โอตาคุ” ถึงจะมีความหมายในแง่ลบว่า ขาดการคบค้าสมาคม และมีความคิดอยู่ในมุมแคบ ๆ แต่มีจุดที่น่าเรียนรู้ในด้านที่โอตาคุเป็นคนหมกมุ่นอะไรบางอย่าง อย่างน้อยในขณะที่เป็นพนักงานใหม่ก็ควรจะต้องค้นคว้าอย่างลึกซึ้งให้เหมือนกับโอตาคุเกี่ยวกับบริษัทที่เราเลือกเข้ามาทำงาน รวมถึงสินค้าและกลุ่มอุตสาหกรรมของบริษัท ถ้าทำได้เช่นนั้น ความมุ่งมั่นก็จะกลายเป็นความเคยชิน และยังสามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านของตัวเองอีกด้วย

เพื่อจะรักสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
เราจำเป็นต้องจะต้องรู้จักเป้าหมายนั้นให้ดี
และต้องค้นคว้าเพื่อที่จะรู้จักมันให้มากขึ้น
ก่อนอื่นเมื่อได้เข้ามาทำงานในบริษัทใด
เราจะต้องค้นคว้าเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัทนั้น
แล้วความมุ่งมั่นก็จะกลายเป็นความเคยชิน
และยังสามารถเป็นพี่เลี้ยงชาวณ
ในด้านของตัวเองอีกด้วย